

192
rumae eorum neque dispiciet & cum malis eius in die uastitatis illius
& non erunt tibi aduersus exercitum eius in die uastitatis eius
neque stabis in exercitiis ut inter facias eos qui fugerint
& non concludes de reliquos eius in die tribulationis quoniam
iuxta est dies domini super omnes gentes sicut fecisti sicut ubi
post tribulationem tuam conuertat in caput tuum. Quo modo enim
bibisti super montem sanctum meum bibent omnes gentes iuxta
& bibent & obsorbent. & erit quasi non sint & in monte
sion erit saluatio. & erit sanctus & possidebit domus iacob
eos qui possederunt. & erit domus iacob ignis & domus
ioseph flamma. & domus esau stipula & succendentur
meis & deuorabunt eos. & non erunt reliquiae domus esau
quia dominus locutus est. Et hereditabunt hi qui ad austrum
montem esau & qui in campis sribus philistinum & posse-
debant regionem essraim & regionem samariae &
beniamin possidebit galaad & transmigratione exercitus
huius filiorum israhel ad omnia channanneorum usque ad
saneptham & transmigratione hierusalem quae in bos foros
est possidebit ciuitates austrum. & ascendent saluatores
in montem sion iudicare montem esau. & erit dominus regnum deo

INCIPIT IONAS PROPHETA

Et factum est uerbum domini ad ionam filium amathi dicens.
Surge uade in ninive ciuitatem magnam & predica in ea
quia ascendit malitia eius coram me. Et surrexit
ionas ut fugeret in tharsis a facie domini & descendit in oppen
& inuenit nauem euntem in tharsis & dedit nauulum eius &
descendit in eam ut iret cum eis in tharsis a facie domini. Dominus

autem misit uentus magnus in mari & facta est tempestas
magna in mari & nauis periclitabatur conteri & timuerunt
nauite & clamauerunt uiri ad dnm dnm suum & miserunt uasa
quae erant in nauis in mare ut alleuarentur ab eis & ionas
descendit ad interiora nauis & dormiebat soporignus
& accessit ad eum gubernator & dixit ei. Quid tu sopo-
rideris. surge & inuoca dnm tuum si forte cogita-
de nobis & non periamus. Et dixit uir ad collegam suum
Uenite & iuramus sortem & sciamus quare hoc
malum sit nobis & immiserunt sortem & cecidit sortis super ionam
& dixerunt ad eum indica nobis cuius causa malum istud nobis
quod est opus tuum quia terra tua & quo uades uel de
quo populo es tu. & dixit eis. haebreus ego sum & dnm
dnm caeli timeo qui fecit mari & aridam & timuerunt uiri
timore magno. & dixerunt ad eum. Quid hoc fecisti cognouerunt
eum uiri quod facie dnm fuerit quia indicauerunt eis. & dixerunt
ad eum. Quid tibi faciemus & cessabit mare a nobis quia man-
ibat & intumescibat & dixerunt ad eos tollite me & mitte-
te in mare & cessabit mare a nobis. scio enim quia propter
me tempestas grandis haec super uos & ueni zabab uiri
ut reuerterentur ad aridam & non ualebat quia man-
ibat intumescibat super eos. & clamauerunt ad dnm & dixerunt
Quaesumus dno ne periamus in anima uiri istius & ne des-
super nos sanguinem innocentem quia tu dno si ce uoluisti
fecisti & tolletur ionam & miserunt eum in mare & stetit mare
a feruore suo & timuerunt uiri timore magno dnm & immo-
lauerunt hostias dno & uouerunt uota & pparauerunt dnm p se
grandem ut deglutit tunc ionam. & erit ionas in uentre

p[er]fectis t[er]tib[us] diebus & t[er]tib[us] noctibus. & operuit iona de uero
 p[er]fectis ad d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m suum & dixit. Clamaui in tribulationem mea
 ad d[omi]n[u]m & exaudivit me de ventre inferni. Clamaui & exaudivisti
 uocem meam & precisti me in profundu[m] in corde maris & flumen
 circumdedit me omne gurzites tui & fluctus tui super me tran
 siet. & ego dixi. Abieci sum a conspectu oculoru[m] tuoru[m]
 uoluntatem p[er]p[er]sus uidebo templu[m] sem[ini] tui. Circum dedit me usq[ue]
 usq[ue] ad animam abissus uallauit me pelagus operuit caput meum.
 & gressu[m] montu[m] descendi terrae ueltes conclusit me in a[n]i[m]i
 & sibilis uabis me de corruptionem uitam meam d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s meus. Et cu[m]
 angustia uer[ba] in me anima mea d[omi]n[u]m mei recordatus sum ut ueniat
 ad te oratio mea ad templu[m] sem[ini] tui qui custodiant uanitatem
 frustre misericordiam tuam de relinquet. Ego autem in
 uoce laudis immolabo tibi quaecumq[ue] uoueri reddam psalutare d[omi]n[u]s.
 & dixit d[omi]n[u]s p[er]fectis & euomuit ionam in aridam. & factu[m] est
 uerbu[m] d[omi]n[u]i ad ionam secundo dicens. surge uade ad ninive
 ciuitatem magnam & p[re]dica in ea p[re]dicationem qua[m] ego loquor
 ad te. & surrexit iona & abiit in ninive iuxta uerbum d[omi]n[u]i.
 & ninive erat ciuitas magna tunc d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m. & coepit
 iona in ciuitate in ciuitate in ciuitate in ciuitate in ciuitate in ciuitate
 dixit. adhuc xl dies & ninive subuertetur. & crediderunt
 uiri ninuite in d[omi]n[o] & p[re]dicauerunt ieiunium & uestiunt sunt facies
 amaro usq[ue] ad minore[m] & peruenit uerbu[m] ad regem ninuite
 & surrexit de folio suo & abiicit uestimenta sua se & indutus
 sacco & sedit in cinere & clamauit & dixit. In ninive se
 ore regis & principu[m] eius dicens. Homines & iumenta
 & boues & pecora non gustant quicquam nec pascantur &
 & aquam non bibant & operiantur saccis homines & iumenta

& clamant ad dñm in fortitudine & conuertatur uir a malis
& ab iniquitate quae est in manibus eorū. Quis est sic conuertatur
& ignoscat dñs & reuertatur a furore irae suae & non per eam.
& iudicet operas eorū quia conuersi sunt de malis suis mala. & miseratus
est dñs sup malitia quam loquutus fuerat ut faceret eis & n̄ fecit.
& afflictus est iona ad afflictionem magnam & inuocatus est & orauit
ad dñm & dixit. Obsecro dñe. Numquid non hoc est uerbum meum
cū adhuc essem in terra mea. propt̄ hoc p̄occupauit fugam
in tharsis. scio enim quia tu es dñs clemens & misericors patiens
& multae miserationis & ignoscens sup malitia. Et nunc dñe
tolle quaeso animam meam a me quia melior mihi est mors quam
uita. & dixit dñs ad ionam. putas ne bene irasceris tu. &
egressus est ionas de ciuitate & sedit contra orientem ciuitatis
& fecit sibi ibi umbraculū & sedebat sub eo in umbra donec
uideret quid accideret ciuitati & p̄parauit dñs dñs hederem
& ascendit sup caput ionae ut esset umbra sup caput eius &
p̄ceperat eum laborauerat enim. & lacrimatus est ionas super
hederem lacrima magna & parauit dñs uermem ascensu dilu
culi in crastinu & percussit hederem & scaruit. & cuoratus
fuit & sol p̄cepit dñs uento calido & urenti & percussit sol
sup caput ionae & aestuabit & p̄ceperit animae suae ut mo
reretur. & dixit dñs ad ionam. putas bene irasceris tu sup
hederem. & dixit bene irascor ego usq; ad mortem. & dixit
dñs tu doles sup hedera in qua non laborasti neq; fecisti
ut cresceret quae sub una nocte nata est & una nocte perit
& ego non parciam nimis ciuitati magna in qua sunt plus qua
e. xx milia hominū qui nesciunt quid sit dexteram quid
sinistram suam & iumenta multa. FINIT IONAS p̄ph̄t

melius est in huiusmodi quam uiuere